1.jsk.tööinspektor.

RIIGI TEATAJA

Nr. 46. 2. juunil 1933. Nr. 46.

Art. 372. Põllumajanduse võlgade ümberlaenustamise seadus.
373. Otsus alkoholiste jookide müügi keeluks Tartus.
374. Puu- ja aedvilja ning marjade väljaveo kontrolli teostamise määruse õiendus.
375. Piimasaaduste väljaveo kontrolli teostamise määrus.
376. 3. jaoskonna tööinspektori ringkonna kohta vastu võetud otsused.
377. Tartu linna elektrijaama elektrivoolu müügitariifid.
378. Sundmäärus Rannamõisa suvituspaiga heakorra ja mererannas suplemise kohta.
379. Sundmäärus ehituste kohta Harjumaa suvituspaikades.
380. Sundmäärus ehituste kohta Läänemaa alevikkudes.

Riigikogu poolt 23. mail 1933 vastuvõetud

372. Põllumajanduse võlgade ümberlaenustamise seadus.

I.

§ 1. Käesoleva seaduse alusel kuuluvad ümberlaenustamisele Eesti maapanga poolt korralikult majandatuks tunnustatud talundite omanikkude enne 31. detsembrit 1932 tekkinud võlad, kui nende kogusumma talundi omaniku ning Eesti maapanga andmetel ei ületa 100% talundi väärtusest Eesti maapanga hindel.

Ümberlaenustamisele kuuluvate võlgade hulka võib arvata ka talundi omaniku võlge, mis tehtud pärast 31. detsembrit 1932, kui nende abil on tasutud tema võlge, mis tekkinud kuni 31. detsembrini 1932.

Ümberlaenustamisele ei kuulu võlad Eesti maapangale (peapangale), asundusekapitalile ja maaparanduse laenufondile, riigi- ja omavalitsustemaksu

võlad, kindlustus-asutiste preemiate maksuvõlad ja talundi tööliste palgavõlad, kuid talundi võlakoormatise arvestamisel võetakse need siiski kõik arvesse.

Eesti Pangas olevate võlgade suhtes teostatakse käesoleva seaduse eeskirju Eesti Panga põhikirja § 51 p. 12 kohaselt.

Iga üksiku võlausaldaja võlg, mis on alla 50 krooni, samuti ka vigasaanud töölistele ja nende perekonnaliikmetele töökaitse seaduste põhjal määratud pensionid ja tasud, samuti alimendid, viimased mõlemad aja eest 1. jaanuarist 1933 arvates, ei kuulu ümberlaenustamisele ega võeta arvesse võlgade kogusumma arvestamisel.

§ 2. Kui § 1 tähendatud talundi omaniku võla suurus on vähemalt 20% talundi väärtusest Eesti maapanga hindel, siis on talundi omaniku võlausaldajad, nende hulgas ka vekslite pidajad kohustatud võla Eesti maapangale asundusekapitali arvele üle andma ja üleantava võla tasuks vastu võtma käesoleva seaduse alusel antavaid asundusekapitali 4%-lisi võlakirju, kursiga 100.

Kui võlg on alla 20% talundi väärtusest, siis võib Eesti maapank asundusekapitali arvele võla üle võtta võlausaldajate nõusolekul.

Käesoleva seaduse põhjal väljaantavate asundusekapitali 4% võlakirjade vastuvõtmisel krediitasutised ei ole seotud Krediitasutiste seaduse § 9 p. 7 ja § 72 teises lõikes ettenähtud kitsendustega.

§ 3. Talundite võlgade ümberlaenustamine pannakse Eesti maapangale ning sünnib käesoleva seaduse alusel. Juhtudel, mis käesolevas seaduses ei ole ette nähtud, teotseb Eesti maapank oma põhikirja kohaselt.

II.

§ 4. Käesoleva seaduse alusel korraldatavate võlgade ümberlaenustamiseks antakse välja Eesti maapanga korraldusel asundusekapitali 4%-lised võlakirjad, kogusummas kuni 6 miljonit krooni. Nende võlakirjade kustutuse ja intresside eest vastutab riik kõigi oma varandustega ja need võlakirjad lunastatakse välja 10 aasta jooksul, arvates nende emiteerimise ajast, kuid hiljemalt 31. detsembriks 1946, võrdsetes osades vastavalt võlakirjade kestusele.

§ 5. Võlakirjade kustutusosade ja protsentide maksu tähtajad on igal 15. jaanuaril ja 15. juulil. Võlakirjad on nimetud, kuid neid võib nende omanikkude soovil muuta ka nimelisteks. Võlakirjade nimeliseks tegemine ja nimeliste võlakirjade pealkirjade muutmine teostatakse Eesti maapanga poolt.

§ 6. Võlakirjad emiteeritakse 25-, 50-, 100-, 250- ja 500-kroonistes kupüürides. Võlakirju võib liikvel olla kuni 100% § 23 tähendatud Eesti Vabariigi kasuks kinnistatud hüpoteekide summast.

§ 7. Võlakirjad kannavad Eesti maapanga juhatuse liikmete faksiimilet ning sama panga raamatupidaja autograafilist allkirja.

§ 8. Väljaandmisel varustatakse võlakirjad vastava numbriga, väljaandmise kuupäeva ja aastaarvuga. Võlakirjad kantakse vastavasse võlakirjade raamatusse, mida peetakse Eesti maapangas.

§ 9. Võlgniku kogu võla ennetähtaegsel tasumisel sularahas ostab Eesti maapank asundusekapitali arvel vastavas summas § 4 tähendatud võlakirju võimalikult sama võlgniku võlausaldajatelt, kellele võlg tasuti võlakirjades, kui nemad sellekohast soovi on avaldanud ja nende elukohad Eesti maapangal teada.

Enne tähtaega tagasiostetud võlakirjadelt maksetakse protsenti kuni võlgniku poolt võla tasumiseni Eesti maapangale.

§ 10. Tagasiostetavatelt võlakirjadelt arvatakse nende väljamaksmisel maha puuduvate kustutuskupongide väärtus; samuti arvatakse maha puuduvate intressidekupongide väärtus, mille tasumise tähtajad ees.

§ 11. Võlakirjad ja kupongid esitatakse tasumiseks Eesti maapangale või teistele Eesti maapanga poolt määratud rahaasutistele.

§ 12. Asundusekapitali 4% võlakirjadega võib tasuda Eesti maapangale ainult samades võlakirjades antud laene osalt või täielikult võlakirjade nimesväärtuses, maha arvutatud kustutus.

§ 13. Võlakirju võetakse vastu kõigi riigiasutustega seotud lepingute ja riigiasutustele antud kohustuste kindlustamiseks; nendega võib tasuda poolte kokkuleppel maatulundusekapitalile ja Eesti Pangalt tema põhikirja § 82 alusel Pikalaenu Pangale üleantud laene (Pikalaenu Panga põhikirja §§ 1 ja 41 — RT 115 — 1927).

§ 14. Võlakirjade intressisummad on vabad riigimaksudest.

§ 15. Vabariigi Valitsusel on õigus Eesti maapanga juhatuse ettepanekul teostada võlakirjade konversioone.

§ 16. Käesolevas seaduses ettenähtud võlgade ümberlaenustamiseks väljaantud 4% võlakirjade tagasiostmiseks ja protsentide tasumiseks on Eesti maapangal õigus Vabariigi Valitsuse otsusel asundusekapitali arvel teha laenu ja selle katteks välja anda vastavaid võlakirju, milliste intressimäära ja muud tingimused määrab Vabariigi Valitsus. Nende võlakirjade kustutuse ja intresside eest vastutab riik kõigi oma varandustega ja need võlakirjad lunastatakse välja hiljemalt 1965. aastal. Käesolevas paragrahvis ettenähtud laenu kogusumma ei või ületada kuut (6) miljonit krooni.

III.

§ 17. Võlgade ümberlaenustamiseks esitab talundiomanik Eesti maapangale sooviavalduse laenusaamiseks asundusekapitali arvelt Eesti maapanga poolt nõutud kujul tarvilikkude tunnistuste ja teiste lisadega.

Eesti maapank on õigustatud tunnustama sooviavalduse rahuldamisele kuuluvaks, või selle jätta rahuldamata; esimesel juhul talitatakse § 18 ja järgmiste korras, viimasel juhul aga loetakse asi lõplikult otsustatuks ja kaebust selles asjas enam ei ole.

§ 18. Eesti maapank kutsub võlausaldajaid, kelle nõudmised kuuluvad uuendamisele käesoleva seaduse alusel, endise võlavahekorra lõpuarvet tegema kuulutuse avaldamisega Riigi Teatajas. Kuulutuses tähendatakse, et võlausaldaja nõudeõigus laenusaaja vastu ümberlaenustamisele määratud võla pärast kustub § 23 tähendatud võlakohustise kinnistamisega võlgniku kinnisvarale ja et võlausaldaja on kohustatud oma nõudmise dokumendid üle andma Eesti maapangale.

Peale kuulutamise Riigi Teatajas Eesti maapank saadab isiklikud teated nendele võlausaldajatele, kelle aadressid maapangale teada.

Lõpuarve tegemisel arvatakse protsendid kuulutuses tähendatud päevani. Sellest päevast lõpeb laenusaaja endine võlavahekord võlausaldajaga ja tekib nende uus vahekord Eesti maapangaga.

Iga üksiku võlausaldaja võla jagamisel 25 peale tekkivad ülejäägid õiendab võlgnik kokkuleppel võlausaldajaga või Eesti maapangaga.

§ 19. Dokumendid, mille järgi võlg kuulub tasumisele solidaarselt või ühisvastutusel, annab Eesti maapank üle laenusaajale pealkirjaga, et võlg on tasutud asundusekapitali 4% võlakirjadega. Sääraste dokumentide järgi regressiõiguse teostamiseks edaspidi sissenõutavad summad peab maksja või sissenõudja asutus tasuma Eesti maapangale asundusekapitali arvele, kusjuures Eesti maapank vastavalt kustutab sissenõudja dokumendipidaja võlga asundusekapitalile ja ühtlasi tagasi ostab vastavas summas liikvelolevaid võlakirju.

§ 20. Kui endine võlausaldaja võlakirju vastu ei võta või muul põhjusel võimatuks osutub neid võlausaldajale üle anda, hoitakse need Eesti maapangas võlausaldaja arvel ja kulul kuni võlausaldaja nõudeõiguse aegumiseni. Pärast seda tähtpäeva langevad jooksvate kupongide järgi väljavõtmata summad asundusekapitali kasuks.

§ 21. Endiste võlausaldajate kasuks laenusaaja kinnisvarale kantud hüpoteegid kustutatakse kinnistusraamatutes Eesti maapanga põhikirjas ettenähtud korras.

§ 22. Kui pärast võlgade ümberlaenustamist avalikuks tuleb, et laenusaaja poolt esitatud andmed oma võlgade kohta õiged polnud, võib Eesti maapank laenusaajalt võla sisse nõuda enne tähtaega, määrates tema kinnisvara müügile panga põhikirjas ettenähtud korras.

§ 23. Laenu andmisel võtab Eesti maapank laenusaajalt võlakohustuse, milles tähendatud laenu tingimused ja laenusaaja kohustused kuni laenu lõpliku tasumiseni. See võlakohustus kinnistatakse laenusaaja kinnisvarale Eesti Vabariigi kasuks hüpoteegiõigusega Eesti maapanga ja Eesti Vabariigi kasuks varem kinnistatud võlgade järele või nende puudumisel esimesele kohale, Eesti maapanga põhikirjas ettenähtud korras.

§ 24. Käesoleva seaduse alusel antavate laenude võlakohustused ja nende kinnistustoimingud on vabad lõivude seaduse §§ 277 ja 280 (VSK V köide) ettenähtud kantselei aktilõivust ja Notariaalseaduse § 369 p. 2 lisas ettenähtud kantseleimaksudest (RT 67 — 1924). Samuti on vabad eelnimetatud kantseleimaksudest kinnistusjaoskondade tunnistused, ärakirjad ja väljavõtted, mis antakse Eesti maapangale esitamiseks või Eesti maapanga nõudmisel.

§ 25. Käesoleva seaduse alusel ümberlaenustatud võlalt maksab laenusaaja aastas intresse 4%, administratsioonikulu 0,5% ja kustutuse vastavalt laenu kestusele, poole aasta viisi ette, igal 1. aprillil ja 1. oktoobril.

Esimese 3 aasta intressid ja järgmise 5 aasta pooled intressid pikendatakse ja nende tasumine algab 9. aasta 1. aprillist või 1. oktoobrist, vastavalt laenu väljaandmisele.

Laenu ennetähtaegsel kustutamisel on laenusaaja kohustatud eeskätt tasuma pikendatud intressid.

§ 26. Laenusaaja kustutab oma võla hiljemalt 30 aasta jooksul.

§ 27. Võlgade ümberlaenustamisega seotud kulud kannab laenusaaja, tasudes neid rahas.

§ 28. Tähtajaliste maksude tasumist peale § 25 ettenähtud juhtude on võimalik pikendada ainult erakordsetel juhtudel Eesti maapanga põhikirja kohaselt.

§ 29. Kui laenusaaja oma kohustusi tähtajaks ei täida, on Eesti maapangal õigus antud laenu tagasi nõuda enne tähtaega Eesti maapanga põhikirjas ettenähtud korras.

Ühtlasi on Eesti maapangal õigus tasumata tähtajalisi makse ja tulekindlustuse kulu sisse nõuda administratiivsissenõudmiste korras.

§ 30. Laenustatud kinnisvara üleminekul uuele omanikule võib Eesti maapank laenu kas tervelt või osalt tagasi nõuda või laenu tingimusi muuta.

§ 31. Selle seaduse teostamiseks annab määrusi Vabariigi Valitsus.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

---

373. Kohtu- ja siseministri otsus nr. 625-p.

29. mail 1933.

Vaadanud läbi Tartu-Valga prefekti poolt 19. mail s.a. nr. 405 all esitatud Tartu kaitseväeringkonna ülema vahekirja 18. maist s.a. nr. 2026 ja arvesse võttes, et tagavaraväelaste õppustele kogumise ajaks 15. juunil s.a. korra alalhoidmise mõttes on tarvilik Tartus alkoholiste jookide müügi keeld maksma panna, Riigi Teatajas 50 — 1927 avaldatud Piirituse ja alkoholiste jookide müügi seaduse § 37 teise lõike põhjal otsustasin:

alkoholiste jookide müük Tartu linnas asuvates alkoholiste jookide müügikohtades sulgeda 15. juunil 1933 kuni kella 17.

Kohtu- ja siseminister V. Rooberg.

Politseivalitsuse direktor N. Reiman.

---

374. Puu- ja aedvilja ning marjade väljaveo kontrolli teostamise määruse õiendus.

Riigi Teatajas 44 — 1933 art. 364 all avaldatud Puu- ja aedvilja ning marjade väljaveo kontrolli teostamise määruse joonis nr. 1 — õunakast (klišee) lugeda maksvusetuks ja maksvaks alljärgnev joonis nr. 1 — õunakast (klišee).

ÕUNA

Külgvaade.

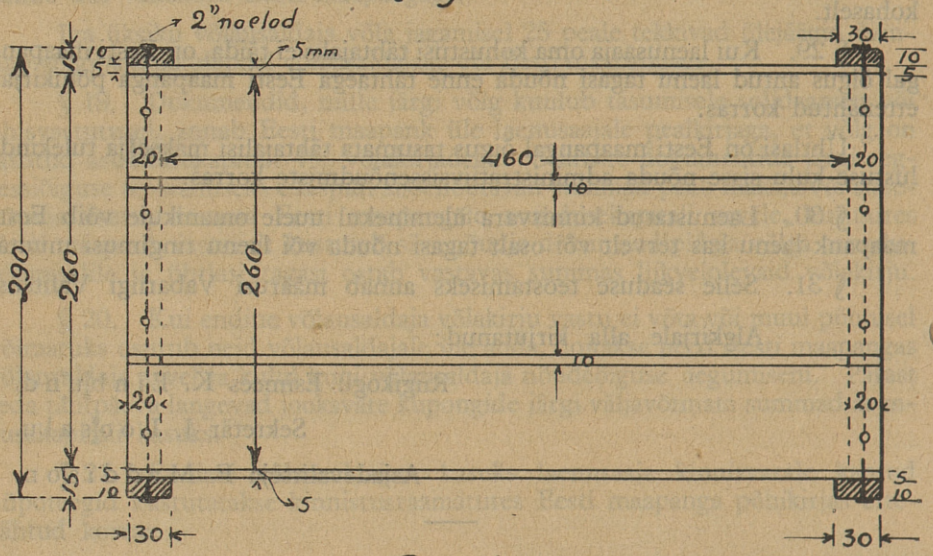

Pealtvaade.

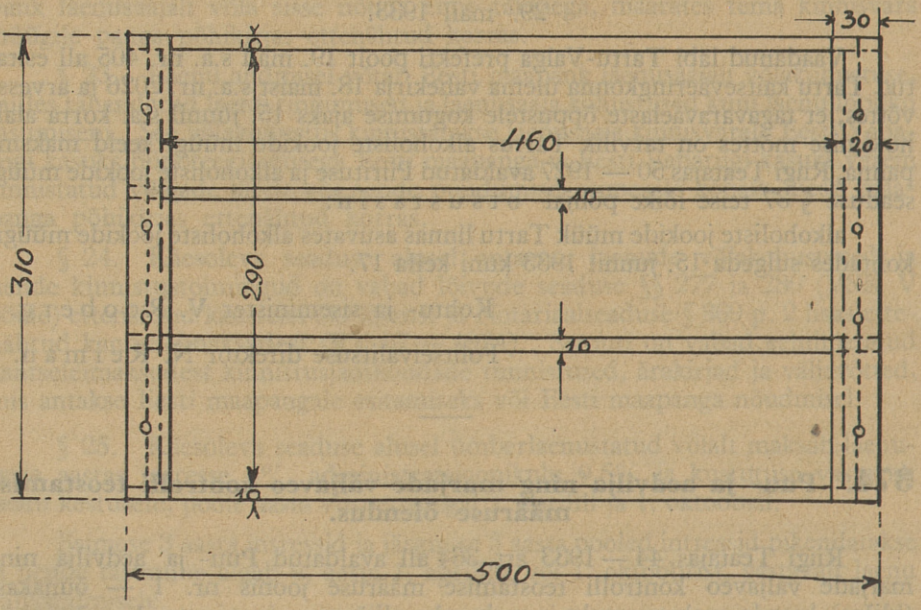

KAST

Joonis nr. 1.

Otsavaade.

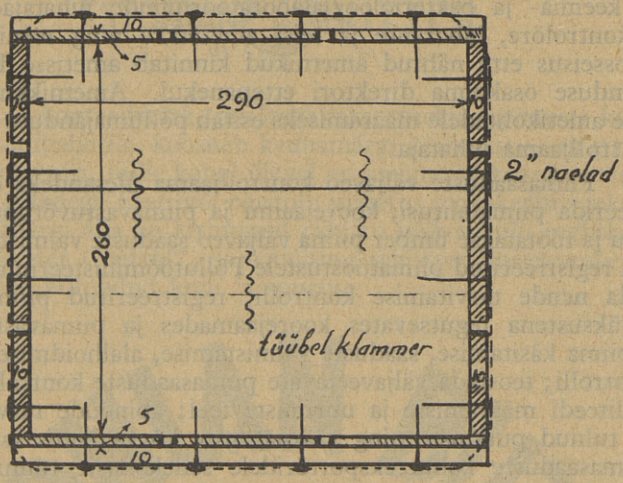

Seletuskiri:

Sisemõõdud 290 x 260 x 460 mm
Otsalauad 20 mm. laudadest (2 lauda)
Küljed 10 mm. laudadest (3 lauda)
Kaas ja põhi 5 mm. laudadest (3 lauda)
Põhja ja kaane liistud 10 x 30 x 310 mm
Külje ja kaane praod 10 mm. (4 pragu)
Naelte pikkus 2"
Otsalauad ühendatud metall klambritega.
Naelutamine joonestuse kohaselt
Traadiga sidumise kohad o---o---o---o

Mõõdud millimeetrites.

375. Piimasaaduste väljaveo kontrolli teostamise määrus.

Alus: Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse § 6 (RT 85/86 — 1924).

I. Üldkorraldused.

§ 1. Piimasaaduste väljaveo kontrolli teostab põllumajanduse osakonnale alluv piimasaaduste väljaveo kontrolljaam, mille koosseisu kuuluvad: juhataja, keemia- ja bakterioloogialaboratooriumide juhatajad, tarviline arv eksperte-kontrolöre, laborante ja teisi ametnikke ning teenijaid. Kontrolljaama koosseisus ette nähtud ametnikud kinnitab ametisse Põllutööminister põllumajanduse osakonna direktori ettepanekul. Ametnikkude kandidaadid vastavatele ametikohtadele määramiseks esitab põllumajanduse osakonna direktorile kontrolljaama juhataja.

§ 2. Piimasaaduste väljaveo kontrolljaama ülesandeks on: revideerida ja registreerida piimatalitusi, koorejaamu ja piimavastuvõtupunkte, kus võetakse vastu ja töötatakse ümber piima väljaveo saaduste valmistamise otstarbel; anda välja registreeritud piimatööstustele Põllutööministeeriumi kontrollmärke ja teostada nende tarvitamise kontrolli; registreeritud piimatalitustes ning nende allüksustena tegutsevates koorejaamades ja piimavastuvõtupunktides teostada piima käsitamise, saaduste valmistamise, alalhoidmise ja transporteerimise kontrolli; teostada väljaveetavate piimasaaduste kontrolli proovide võtmise, kvaliteedi määramiste ja uurimiste teel; abinõude tarvitusele võtmine avalikuks tulnud puuduste ning väärnähtuste kõrvaldamiseks; väljaveoks lubatud piimasaaduste kohta eksportöridele sellekohaste tunnistuste andmine tollivalitsusele esitamiseks; kontrolli teostamisega ühendusesolev jooksev asjaajamine ja kontrolli tulemuste ning registreeritud piimatööstuste tegevuse kohta üldkokkuvõtete tegemine; mitmesuguste piimanduse edendamise ja arendamisega ühendusesolevate Põllutööministeeriumi põllumajanduse osakonna direktori poolt tehtavate ülesannete täitmine; muude siin nimetamata piimasaaduste väljaveo kontrolli alal ettetulevate küsimuste lahendamine.

§ 3. Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse § 4 kohaselt Eestist väljaveoks lubatav või 1) peab valmistatud olema vähemalt 85°C temperatuuri juures pastööritud koorest ja sisaldama vähemalt 80% võirasva, 2) ei tohi sisaldada üle 16% vett, konserveerimisaineid peale keedusoola ja kahjulikke värve, 3) peab vastama kõigile käesolevas määruses loetletud nõuetele.

Väljaveetavad juustud peavad vastama oma liigi nõuetele headuse, väljanägemise ja pakkimise suhtes.

Piimasaaduste väljaveo kontrolljaamas registreeritud piimatööstustel on õigus esitada eksportöride kaudu väljaveoks ka muid piimasaadusi peale või ja juustude, kui need saadused Põllutööministeeriumi põllumajanduse osakonna direktori poolt antud juhtnööride kohaselt on valmistatud, väljaveoks kõlblikkudeks tunnistatud ja sellekohaste kontrollmärkidega varustatud.

Vedada välja piimasaadusi, mis käesolevas määruses loetletud nõuetele ei vasta, on keelatud.

§ 4. Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse § 4 ette nähtud Põllutööministeeriumi või väljaveo kontrollmärk koosneb kahest erimärgist:

1) Väline kaubamärk, mis pressitakse veekindla musta kirjaga piki võitünni või -kasti lauda, koosneb ringis kujutatud kiiriheitvast tuletornist märgi keskel ja Eesti või päritolu nimetusest ingliskeelses tekstis vähemalt 2 sm kõrguste plokktähtedega, kusjuures keskel asuvast ringis kujutatud tuletornist

vasemal on märgitud „Estonian“ ja paremal „Butter“. Kummagi sõna kohal on kirjutatud vähemalt 0,8 sm kõrguste numbrite ja tähtedega — üleval piimatalituse registreerimisenumber ja all nettokaal. Märk omab alltoodud kuju $^1/_5$ normaalsuurusest.

2) Sisemine kontrollmärk, mis trükitakse veekindla musta kirjaga õhukesele valgele siidipaberile, koosneb kaubamärgi keskosast — ringis kujutatud kiiriheitvast tuletornist, mille kohal üleval on kirjutatud kaarekujuliselt 1,3 sm kõrguste plokktähtedega Eesti või päritolu nimetus ingliskeelses tekstis „Estonian Butter“. Märgi alla on kirjutatud riikliku võikontrolli ingliskeelne tekst „Government Butter Control“, piimatalituse registreerimisenumber ja nettokaal. Märk omab alltoodud kuju ja suuruse.

Kontrollmärkide valmistamist ja tarvitamise kontrolli teostab piimasaaduste väljaveo kontrolljaam. Nende järeletegemine ja tarvitamine asutuste ja isikute poolt, kellel puudub selleks vastav luba, on keelatud.

Kontrollmärke võivad tarvitada ainult piimasaaduste väljaveo kontrolljaamas registreeritud piimatalitused. Kõik väljaveoks esitatud võitünnid või -kastid peavad sisaldama kahte välise kaubamärgiga varustatud lauda ja ühte sisemist kontrollmärki.

§ 5. Väljaveoks määratud juustude pakised peavad varustatud olema Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse § 4 ette nähtud Põllutööministeeriumi kontrollmärgiga, traadi ja kontrolljaama plommidega.

Juustude väljaveo kontrollmärk, mis trükitakse musta kirjaga punasele paberile, omab alltoodud kuju ja suuruse.

§ 6. Käesoleva määruse järgi väljaveoks lubatud piimasaaduste kohta annab kontrolljaam eksportöridele sellekohase tunnistuse tollivalitsusele esitamiseks, missugune on maksev 7 päeva jooksul, arvates nimetatud saaduste kvaliteedi määramise teostamisest ja milleta tollivalitsusel ei ole õigust lasta välja neid saadusi.

Peale kauba deklareerimist Tolliseaduses ette nähtud korras, antakse saadetused kaubakäsutaja poolt tolliametnikule üle.

II. Piimatööstuste kontrolli teostamine.

§ 7. Kõik piimatalitused, koorejaamad ja piimavastuvõtupunktid, käesolevas määruses väljendatud üldnimetusega — piimatööstused —, kus soovitakse võtta vastu piima väljaveo saaduste valmistamise otstarbel, kontrollitakse kohapeal kontrolljaama juhatajale antud avalduste põhjal.

§ 8. Kontrolli teostab vastav ametnik või üleriiklik piimaühisuste keskliit oma piimanduse nõuandjate kaudu kontrolljaama juhataja ülesandel.

Kontrollimisel selgitatakse kas piimatööstuste asukohad, ruumid ja sisseseaded rahuldavad tervishoiu- ja puhtusenõudeid ja võimaldavad valmis-

tada välisturu nõuetele vastavaid piimasaadusi ning kas piimatööstusi küllalt asjatundlikult juhitakse.

Kontrolljaamal on õigus nõuda, et väljaveo piimasaadusi valmistajad piimatalituste juhatajad-meierid oleksid kutseõiguslikud.

Kontrolli teostaja seab kontrolli tulemuste kohta kokku vastava akti ja esitab selle kontrolljaama juhatajale.

§ 9. Piimatööstuse omanik, kes soovib oma tööstust lasta registreerida väljaveo piimasaaduste valmistamise otstarbel, peab saatma sellekohase nõudmise põhjal kontrolljaamale eksportöri kaudu kestvusprooviks ühe tünni võid, mis on valmistatud registreerimiseks esitatud piimatööstuses.

§ 10. Kohapealse kontrolli teostamise ja või kestvusproovide tagajärjel rahuldavaks tunnistatud piimatööstusi registreeritakse kontrolljaama poolt, mille järgi neil on õigus piimasaadusi väljaveoks valmistada ja Põllutööministeeriumi kontrollmärke tarvitada.

§ 11. Registreeritud piimatööstuste omanikud on kohustatud:

1) tarvitama kontrolljaamalt saadud või väljaveo kontrollmärke või jaoks, mis valmistatud samas piimatööstuses ja käesolevas määruses loetletud nõuetele vastab;

2) alal hoidma või väljaveo kontrollmärke piimatööstuse juures asuvas puhtas ja kuivas kohas ning asetama iga väljaveoks esitatava võitünni või -kasti kahele vastasküljele kaubamärgiga varustatud laua ja kinnitama ühte sisemist kontrollmärki väljaveoks esitatavale võile nii, et märk oleks pergamendi all, tünnidel — ülemises otsas ja kastidel — pealmisel küljel;

3) hoolt kandma, et piimatööstustes:

a) ruumid oleksid puhtad ja valged;

b) seinad ja laed oleksid puhtad ja tarvilikult lubjatud, kui õlivärviga värvitud — siis pestud;

d) põrandad, masinad, riistad ja nõud oleksid korras ja puhtalt hoitud;

e) ruume ei tarvitataks elamiseks ega ühegi töö jaoks, mis ei seisa ühenduses piima käsitamisega;

g) aknad suvel, kärbeste ruumesse sattumise vastu, oleksid kaitstud traatvõrgu või marliga;

h) ruumes oleks korralik õhupuhastus;

i) head vett oleks küllaldaselt tarvitada;

j) tarvitatud vesi oleks juhitud eemale kinnises torustikus vähemalt kahe lampkasti kaudu;

k) esine ja lähem ümbrus oleksid puhtad;

l) jääd küllaldaselt jatkuks või alalhoidmiseks ja suviseks töötamiseks, kui ei ole mehaanilist jahutuse sisseseadet;

m) külgehakkavaid haigusi põdejad isikud ei töötaks;

4) saatma kontrolljaama laboratooriumile või standardi ja teisteks määramisteks kontrolljaama poolt nõutaval määral, viisil ja korras piimasaaduste proove ning andma välja tarvilikud proovid kontrolljaama poolt selleks volitatud isikute nõudmisel;

5) pidama arveraamatuid, mis peavad sisaldama vähemalt järgmisi sissekandeid: tööpäevad, piimatoojate arv, vastuvõetud piima hulk, keskmine rasva % päevadel, mil seda määratakse, tarvitatud piima ja piimasaaduste ning kontrollmärkide all välja läinud piimasaaduste hulk, andmeid kontrollmärkide saamise ja tarvitamise üle ning kultuurhappe muretsemise ja äratarvitamise üle; arveraamatutes peavad tehtud olema tarvilikud kokkuvõtted;

6) saatma kontrolljaamale sellekohase nõudmise ja vormi järgi teateid kontrollmärkide tarvitamise kohta 3 päeva jooksul, arvates nõudmise kättesaamise päevast ja esitama aastaaruande piimatööstuse tegevuse kohta möödunud kalendriaasta eest, kontrolljaama poolt nõutava kava järgi, hiljemalt järgmise aasta esimeseks maiks;

7) kontrolljaama nõudmisel viibimata kõrvaldama väljaveoks määratud piimasaaduste juures ilmsikstulnud vigade ja puuduste põhjused;

8) saatma tagasi kõik välja antud, kuid tarvitamata jäänud sisemised kontrollmärgid piimasaaduste väljaveo kontrolljaama sellekohase korralduse põhjal ja kaubamärgiga varustatud võitünni või -kasti laudu või ja muude ainete pakkimiseks mitte tarvitama, kui piimatööstus registreeritute nimekirjast kontrolljaama korraldusega kustutatud või tegevuse lõpetanud;

9) tegema vähemalt kaks korda kuus puhtuseproove kõikide piimatoojate piimast ja kandma saadud andmed proovide raamatusse;

10) võtma vastu ainult head, puhast ja hästi hoitud piima, mis oma värvi, lõhna, maitse ja väljanägemise poolest ei erine normaalpiimast;

11) tegema vähemalt kaks korda kuus reduktaasiproove kõikide piimatoojate piimast, kandma sellest saadud andmed piimatööstuses hoitavasse proovide raamatusse ja sisse seadma tehtud proovide alusel piima eest kvaliteedi järgi hinna maksmise;

12) arvama maha piimatoojatele makstavast kuupiimarahast: vähemalt 2%, kui reduktaasiproovil piima sinine värv püsis alla 2 tunni ja vähemalt 4%, kui reduktaasiproovil piima sinine värv püsis alla 20 minuti;

13) hoiduma sarnase piima vastuvõtmisest, mis proovimisel sinise värvi alal hoidnud vähem kui 20 minutit;

14) teatama kontrolljaamale kõikide allüksustena tegutsevate koorejaamade ja piimavastuvõtupunktide täpsed nimetused ja asukohad ning sel alal ettevõetud igasugustest muudatustest kontrolljaama otsekohe informeerima.

§ 12. Registreeritud piimatööstusi revideeritakse vähemalt üks kord aastas. Korralisi revideerimisi teostab üleriiklik piimaühisuste keskliit oma piimanduse nõuandjate kaudu. Revideerimise kohta koostatakse vastav akt, millele kirjutavad alla revideerija ja piimatööstuse omanik või selle volinik. Akt saadetakse kohe kontrolljaamale; üks ärakiri sellest jääb revideeritavale piimatööstusele ja teise ärakirja saab üleriiklik piimaühisuste keskliit. Akt peab sisaldama andmeid ruumide ja sisseseade seisukorra, puhta ja musta vee käsitamise, piimaheaduse kontrollimise, raamatupidamise korra, kontrollmärkide tarvitamise ja või hoidmise korra, Põllutööministri määruse ning juhtnööride täitmise ja kontrolljaama laboratooriumile nõutud proovide saatmise kohta.

Erakorralist kontrolli, kontrolljaama juhataja korraldusel, teostab tema poolt selleks määratud ametnik või üleriiklik piimaühisuste keskliit.

Korraliste revideerimiste ja erakorraliste kontrolli teostamistega ühendusesolevad sõidukulud ja päevarahad makstakse piimasaaduste väljaveo erimaksust saadud summadest.

III. Väljaveetavate piimasaaduste pakkimine ja hoid.

§ 13. Väljaveetav või peab pakitud olema puhtalt, hea ja küllalt vastupidava pergamendiga, uutesse, puhtatesse, 8 vitsaga varustatud esimese sordi pöökpuust, kahte kaubamärgiga varustatud lauda sisaldavatesse tünnidesse või sarnasest puust kastidesse, mis võile ei anna mingisugust maitset ega põh-

justa rikkiminekut. Tünnide või kastide kaane ja pergamendi all, või peale kinnitatult, peab olema sisemine valge kontrollmärk ja kaante peal eksportöri ärimärk ja kohtade järjekorranumbrid.

Võitünni nettokaal peab olema 51,2 kg, millest kahanemiseks arvatakse 0,4 kg. Kontrolljaama nõudmisel peavad tünnid või kastid transporteerimisel pakitud olema puhtatesse kottidesse või muudesse puhtatesse pakkimismaterjalidesse (roguskid j.n.e.).

Tarvitusel olnud tünnidesse või kastidesse väljaveo võid pakkida on keelatud.

§ 14. Väljaveoks esitatud ühte liiki juustud peavad pakitud olema sihtmaade nõuetele vastavalt ühesugustesse kastidesse või teistesse pakkimisabinõudesse puhtalt ja kindlalt nii, et juustud vedamise juures ei saaks rikutud. Pakkimismaterjal peab olema kuiv. Ühtlasi peavad pakised vastama käesoleva määruse § 5 loetletud nõuetele.

Juustude raskuse kohta tuleb pidada silmas sihtmaade nõudeid.

§ 15. Eksportörid on kohustatud muretsema vastavad ruumid Tallinna sadamas asuvas külmhoones, kuhu paigutatakse väljaveoks määratud piimasaadused Tallinna jõudmisel ja kus neid saadusi hoitakse kuni välismaale saatmiseni.

Võid ja juuste ühes ja samas ruumis hoida on keelatud.

Kontrolljaama loal võib hoida väljaveetavaid juuste ka väljaspool külmhoonet asuvais ruumes.

IV. Väljaveetavate piimasaaduste kvaliteedi määramise teostamine.

§ 16. Väljaveetavate piimasaaduste kvaliteedi määramist ja kontrolli teostab ekspertide komisjon, mis koosneb esimehest või tema asetäitjast ja kahest liikmest. Liikmeteks on piimasaaduste väljaveo kontrolljaama kontrolörid juhataja määramisel. Üks piimasaaduste väljaveo kontrolöridest määratakse, käesoleva määruse § 1 ette nähtud korras, põllutöökoja juhatuse poolt esitatud kandidaatide hulgast.

Komisjoni esimehele määratakse asetäitja kontrolöride hulgast.

Esimehe ja tema asetäitja puudumisel täidab esimehe kohuseid üks kontrolöridest kontrolljaama juhataja määramisel.

Komisjon on otsustusevõimeline kui on koos esimees või tema asetäitja ja üks liige.

Üleriikliku piimaühisuste keskliidu piimanduse nõuandjad võivad komisjoni töödest võtta osa sõnaõigusega, kusjuures nende sõidukulud ja päevarahad makstakse piimasaaduste väljaveo erimaksust saadud summadest.

§ 17. Eksportöridel ei ole õigust nõuda komisjonilt väljaveetavate piimasaaduste kvaliteedi määramise teostamist enne 24 tunni möödumist sellekohase teadaande avaldamisest arvates.

§ 18. Väljaveoks esitatud piimasaaduste kvaliteedi määramise teostamine komisjoni poolt sünnib külmhoone juures selleks ette nähtud vastavas ruumis.

Juustude kvaliteedi määramist võib komisjon teostada oma äranägemise järgi ka väljaspool külmhoonet asuvais vastavais ruumes.

§ 19. Komisjonile esitamiseks peavad eksportörid: grupeerima piimasaadusi piimatööstuste ja headuse järgi nii, et iga piimatööstuse saadetustest moodustatud grupis oleks kuni 10 kohta ja et igas grupis oleksid ühtlaselt head

saadused; puhastama ja korraldama võitünne või -kaste ning muude piimasaaduste pakiseid, varustades neid eksportöri ärimärgiga ja kohtade järjekorranumbritega; koostama kogu esitatava piimasaaduste partii kohta vastavad nimekirjad 5 eksemplaris.

§ 20. Eelmise § 19 kohaselt piimatööstuste ja headuse järgi grupeeritud ja ettevalmistatud piimasaadusi esitab eksportör komisjonile kvaliteedi määramiseks. Komisjon määrab igast kuni 10 kohalisest grupist, kohtade järjekorranumbrite järgi, vähemalt ühe juhusliku numbri, millest proov võetakse, ilma et komisjoniliikmed teaksid, missuguste piimatööstuste saadused kontrollimisel. Samadest kvaliteedi määramiseks võetud proovidest saadetakse proove plombeeritult ühes vastava kaaskirjaga kontrolljaama laboratooriumile või proove veesisaldavuse ja muudeks määramisteks, juustude proove rasva protsendi kuivaines kindlaksmääramiseks ja muude piimasaaduste proove sellekohaste analüüside teostamiseks.

§ 21. Väljaveetavad juustud peavad sisaldama rasva kuivaines vähemalt: täisrasvane 45%, kolmveerandrasvane 35%, poolrasvane 25% ja veerandrasvane 15%. Alla 15% on lahjapiima juust.

Kõigil väljaveetavatel juustudel peab olema liigilt nõutav terve ja rikkumata välimus, maitse, lõhn, konsistents ja teised omadused.

Keelatud on vedada välja juuste, mis rikki läinud, lõhkenud, hallitanud, vormi kaotanud, kerkinud, mädanemise tundemärke avaldavad või millest on karta et teel rikki lähevad.

§ 22. Piimasaaduste kvaliteedi määramist teostab komisjon 15-pallilise süsteemi järgi, võttes arvesse maitset, lõhna, konsistentsi, värvi, soolamist, ettetulevaid vigu ja puudusi. Üksikute komisjoniliikmete lahkuminekud antud kvaliteedi pallides ei või olla üle 1,0 palli, vastasel korral teostatakse uus kvaliteedi määramine. Kokkuleppe puudumisel otsustab küsimuse kontrolljaama juhataja, võttes arvesse komisjoni liikmete poolt antud kvaliteedi palle.

§ 23. Kvaliteedi määramist teostajate komisjoni liikmete poolt antud pallide keskmine määrab või kvaliteedi astme või sordi.

§ 24. Eksportöride poolt ühel ajal komisjonile kvaliteedi määramise teostamiseks esitatud piimasaaduste iga partii kohta eraldi koostatakse kahes eksemplaris vastav protokoll, mis peab sisaldama järgmisi andmeid:

1) kuupäev, mil teostatud kvaliteedi määramine,
2) komisjoni koosseis,
3) eksportöri nimi, kelle poolt saaduste partii esitatud,
4) järjekorranumber,
5) piimatööstuse registreerimisenumber ja nimi,
6) kohtade järjekorranumbrid,
7) koha number, millest proov võetud,
8) kohtade arv,
9) komisjoniliikmete poolt antud pallid ja nende keskmine,
10) märkused piimasaaduste juures ettetulnud vigade kohta.

Ärakiri protokollist antakse eksportöridele, kes on kohustatud sellekohastest kvaliteedilistest tulemustest vastavatele piimatööstustele viivitamata teatama.

§ 25. Käesoleva määruse § 23 kohaselt jagatakse või järgmisteks sortideks:

1) 12—15 palli kaasa arvatult annavad I sordi „Finest“, mis varustatakse kontrolljaama poolt punasekirjalise Eesti või I sordi kvaliteedimärgiga inglis-

keelses tekstis: „Estonian Government Butter Control Station FINEST“, mille kuju ja suurus järgmine:

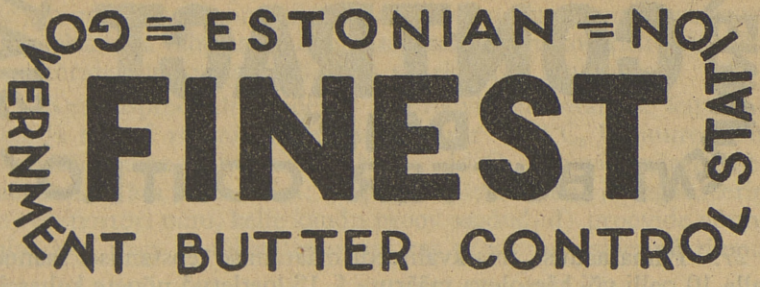

15. juunist kuni 15. septembrini ei märgita I sordi kvaliteedi märgiga harilikkudel kvaliteedi määramistel 12—15 palli saanud piimatööstuste võid, vaid märgitakse ühtlaselt II sordi võiga, kui nimetatud piimatööstuste või kontrolljaama poolt sellel ajal korraldatud kestvusproovide kvaliteedi määramisel sai alla 10 palli.

Kui samade piimatööstuste järgmised või kestvusproovide tulemused teistkordsel kvaliteedi määramisel annavad 10 ja rohkem palli, märgitakse nende või, kui see on saanud harilikkudel kvaliteedi määramistel 12—15 palli, ühtlaselt I sordi võiga.

2) 10—12 palli annavad II sordi „Fine“, missugune või varustatakse kontrolljaama poolt violettkirjalise Eesti või II sordi märgiga ingliskeelses tekstis: „Estonian Government Butter Control Station FINE“, mille suurus ja kuju järgmine:

Ühtlaselt II sordiga „Fine“ märgitakse ka § 25 punkt 1 teises lõikes tähendatud I sordi või.

Kvaliteedi ja sordi märgid tembeldatakse kontrolljaama esitaja juuresolekul kõige nähtavamale kohale võitünni või -kasti kaanele ja võimalikult ühele välise kaubamärgiga varustatud lauale.

§ 26. Kontrolljaamal on õigus eksportöride poolt esitatud sellekohaste tõenduste põhjal jätta märkimata kvaliteedi ja sordi märkidega nende piimatööstuste võitünne või- kaste, mis on müüdud välismaale erilepingute alusel, varustades neid punasekirjalise märgiga ingliskeelses tekstis: „Estonian Government Butter Control Station Contract Dairy“, mille kuju ja suurus järgmine:

§ 27. Piimasaadusi, mis kvaliteedi määramise teostamisel saanud keskmiselt alla 10 palli või käesoleva määruse § 13 loetletud nõuete kohaselt ei ole pakitud, väljaveoks ei lubata ja kõik selles grupis esitatud pakised varustatakse märkusega „Väljaveoks keelatud". Tähendatud märkus peab vähemalt ühekordselt löödud olema iga väljaveoks keelatud võitünni või -kasti kaanele ning võitünni või -kasti kaubamärgiga varustatud kontroll-lauale üle kaubamärgi.

Eksportörid on kohustatud eraldama väljaveoks keelatud võitünnid või -kastid ning muude piimasaaduste pakised, paigutades neid selleks ette nähtud vastavasse ruumi.

§ 28. Komisjoni poolt väljaveoks lubatud või paigutatakse eraldi külma ruumi, kus temperatuur ei tohi olla üle —2° (miinus 2°) C järgi ja kus või peab seisma soojal aastaajal vähemalt 24 tundi enne laeva jahutusruumi laadimist ja vähemalt 48 tundi, kui või laaditakse ilma jahutusruumita laevale.

Kuni laevale laadimiseni jäävad kontrollitud piimasaadused komisjoni valve alla.

§ 29. Eksportöridel on õigus sel juhul, kui piimasaadused komisjoni poolt väljaveoks keelatud, esineda avaldusega kontrolljaama juhatajale või kontrollkomisjoni esimehele, paludes teostada avalduses nimetatud väljaveoks keelatud piimasaaduste uut kvaliteedi määramist. Avaldus tuleb esitada sama päeva jooksul, mil teostatud selles nimetatud piimasaaduste kvaliteedi määramine.

Kuni lõpliku kvaliteedi määramise teostamiseni jäävad piimasaadused, mille kohta nõutakse uut kvaliteedi määramise teostamist, komisjoni valve alla.

Esitatud avalduses nimetatud piimasaaduste uut kvaliteedi määramist, mille tulemus lõplik, teostab kontrolljaama juhataja koos väljaveo kontrolöriga.

§ 30. Komisjonil on õigus oma äranägemise järgi või kontrolljaama juhataja korraldusel kvaliteedi määramisel väljaveoks lubatud piimasaadusi igal ajal uuesti kontrollimisele võtta, kusjuures viimasel kvaliteedi määramisel saadud pall ja selle juures määratud vee % maksvaks jäävad ja saadused märgitakse sellele vastavalt.

§ 31. Kontrolljaama poolt väljaveoks keelatud piimasaadusi, ka ümbertöötatud kujul, ei ole lubatud teist korda komisjonile kontrollimiseks ette panna, välja arvatud määruse § 29 ette nähtud korral.

V. Väljaveo või kvaliteedi määramine kestvusproovide alusel.

§ 32. Väljaveo või kvaliteedi uurimisi ja katseid kestvusproovide alusel teostab kontrolljaam vähemalt 4 korda aastas vastavalt karja toitmise ja piima tootmises valitsevatele sesoonidele, lähtudes üldjoontes aastaaegadest.

§ 33. Suvise väljaveo või kestvuse uurimiseks võetakse proovid tünnides, teistel sesoonidel kontrolljaama äranägemise järgi, kas tünnides või kastides. Võitünnid kestvusproovideks võetakse eksportöride ladudest, eksportöridele ja piimatööstuste omanikkudele ette teatamata, kuna kestvusproovid kastides, nettokaaluga vähemalt 2,5 kg, saadetakse piimatööstuste omanikkude poolt, eksportöride kaudu, kontrolljaama sellekohasel nõudmisel.

§ 34. Kestvusproovideks võetud võiproovid mahutatakse katsete teostamiseks korda seatud ruumi, mille temperatuur +10°C, kusjuures lubatud temperatuuri kõikumine võib olla +8° kuni +14°C. Proovid märgitakse vastavasse raamatusse, ära tähendades: a) piimatööstuse nimi ja registreerimisenumber, b) eksportöri nimi, kelle kaudu proov saadud, d) proovide võtmise ja väljaandmise aeg, ühes äratähendamisega, kas proov on esinenud tünnis või kastis.

§ 35. Võiproovide kestvuseloleku ajal kaalu kahanemise, kvaliteedi ja hinna languse tagajärjel tekkinud kahjud kannab vastava piimatööstuse omanik. Võiproovid, mille kestvus uuritud, peavad eksportörid, kelle kaudu või uurimisele võetud, hiljemalt 2 päeva jooksul peale uurimiste lõppu tagasi võtma.

§ 36. Kestvuskatseteks võetud võiproovide esimene kvaliteedi määramine teostatakse proovide vastuvõtmise päeval ja teistkordne kvaliteedi määramine 14. või 15. päeval, proovide vastuvõtmise päevast arvates. Kontrolljaamal on õigus vahepealseid kvaliteedi määramisi teostada ja proovisid kauemaks ajaks katsetamisele jätta, kui see käesolevas paragrahvis ette nähtud.

§ 37. Nende piimatööstuste võist, kelle kestvuskatse võiproov kvaliteedi määramisel on saanud alla 10 palli, võetakse eksportöride ladudest korduvalt üks tünn võid järgmisteks kestvuskatseteks, seni kui selle piimatööstuse või kvaliteedi määramisel saab vähemalt 10 palli. Korduvate proovide võtmise aja määrab kontrolljaam oma äranägemise järgi.

§ 38. Piimatööstuste omanikud, kes oma või kestvusproovi tulemusi soovivad parandada, esinevad kontrolljaama ees avaldusega, et vastava eksportöri laost võetaks üks tünn võid järgmiseks kestvusprooviks. Proovi võtmise aja määrab kontrolljaam.

§ 39. Kõik järjekorras, kui ka väljaspool järjekorda võetud kestvusproovide kvaliteedilised tulemused võetakse arvesse kestvusproovide aasta keskmise kvaliteedi palli väljaarvestamisel.

§ 40. Või kestvusproovide kvaliteedi määramist teostab komisjon käesoleva määruse § 22 kohaselt — koosseisus: esimehena kontrolljaama juhataja või tema asetäitja ja kolm piimasaaduste väljaveo kontrolöri.

Komisjon on otsustusevõimeline, kui on koos vähemalt kolm liiget.

§ 41. Komisjoni poolt koostatakse kestvusproovide kvaliteedi tulemuste kohta vastav protokoll, kus iga proovi kohta eraldi ära tähendatakse: a) piimatööstuse nimi ja registreerimisenumber, b) esimesel kvaliteedi määramisel saadud kõikide komisjoniliikmete kvaliteedi pallid ja nende keskmine, d) teistkordsel kvaliteedi määramisel saadud pallid ja nende keskmine, e) esimesel ja teistkordsel kvaliteedi määramisel saadud keskmiste kvaliteedi pallide vahe, g) esimesel ja teistkordsel kvaliteedi määramisel ettetulnud või vead.

§ 42. Laboratoorseks uurimiseks võtab komisjon igast kestvusproovist tarviduse järgi vastavaid proove. Laboratoorsetel uurimistel määratakse kestvusproovide võis esinev veesisaldavus, soola % ja teostatakse igasuguseid muid analüüse.

VI. Laboratooriumide ülesanded.

§ 43. Kontrolljaama keemia- ja bakterioloogialaboratooriumide ülesandeks on:

1) käesoleva määruse § 3 loetletud nõuete täitmise kontrolli teostamine,

2) väljaveetavate piimasaaduste standardi määramine,

3) väljaveetavate piimasaaduste valmistamisel tarvitatavate: piimahappe kultuuri, soola, värvi, pergamendi, tünnimaterjali ja muude ainete tarvitamiskõlblikkuse määramine keemilisel ja bakterioloogilisel uurimisel,

4) väljaveetava juustu rasva protsendi määramine ja muude piimasaaduste analüüside tegemine,

5) registreeritud piimatööstustes tarvitatava vee keemiline ja bakterioloogiline uurimine,

6) väljaveetavate piimasaaduste keemiline ja bakterioloogiline uurimine,

7) piimahappe puhaskultuuri valmistamine ja registreeritud piimatööstustele tellimiste peale kättesaatmine.

§ 44. Kui väljaveetavate piimasaaduste kvaliteedilised ja laboratoorsed uurimised või esitatud kaebused põhjustavad teostada nimetatud saaduste mitmekesisemat uurimist, on kontrolljaamal õigus võtta eksportöride ladudest vastavatele piimatööstustele kuuluvatest piimasaadustest tarvilikke proove.

VII. Kontrollmärkide tarvitamise keelu ja registreeritud piimatööstuste nimekirjast kustutamise kord.

§ 45. Piimasaaduste väljaveo kontrolljaamal on õigus keelata registreeritud piimatööstuste omanikkudel käesoleva määruse §§ 4 ja 5 ette nähtud Põllutööministeeriumi kontrollmärkide tarvitamist ja kustutada piimatööstusi registreeritute nimekirjast järgmistel põhjustel:

1) kui piimatööstuse omanik esitab väljaveoks käesoleva määruse § 3 loetletud nõuetele mittevastavaid piimasaadusi,

2) määruse §§ 4 ja 5 ette nähtud Põllutööministeeriumi kontrollmärke, mis juba tarvitusel olnud, uuesti tarvitab,

3) määruse § 11 loetletud kohustusi ei täida,

4) väljaveoks piimasaadusi esitab määruse §§ 13 ja 14 nõuetele mittevastavalt,

5) määruse § 31 ette nähtud keeldu rikub,

6) kui piimatööstuse omaniku poolt väljaveo kontrollile esitatud piimasaadused harilikkudel kvaliteedi määramistel kolm järgnevat korda on saanud alla 10 palli,

7) kui ühe ja sama piimatööstuse kolm järgemööda esinenud või kestvuskatse proovi kas esimesel või teistkordsel kvaliteedi määramisel on saanud alla 10 palli,

8) kui registreeritud piimatööstuse omaniku poolt aasta jooksul ei ole esitatud kontrollile väljaveoks kõlblikku võid,

9) kui piimatööstuste omanikud ei täida kontrolljaama poolt piimanduse edendamiseks antud ettekirjutusi ja korraldusi.

§ 46. Peale eelmises § 45 nimetatud kontrollmärkide tarvitamise keeldu ja registreeritud piimatööstuste nimekirjast kustutamist, on põllumajanduse osakonna direktoril õigus, kontrolljaama juhataja ettepanekul, määruse mittetäitjaid võtta kohtulikule vastutusele.

VIII. Piimasaaduste väljaveoloa saamiseks avalduste esitamise kord.

§ 47. Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse muutmise seaduse § 2 nimetatud piimasaaduste väljaveoloa saamiseks esitavad asutused ja isikud, kes soovivad Eestist vedada välja nimetatud saadusi, vastava avalduse põllumajanduse osakonna kaudu Põllutööministrile. Avaldus peab sisaldama järgmisi andmeid: a) väljaveoloa soovija täielik nimi ja kodakondsus, b) senine tegevus kaubanduslikul alal ja eriti piimasaaduste väljaveo alal, d) senine tegevus ja kavatsused Eesti piimanduse arendamise alal, e) väljaveo äri nimetus ja asukoht, g) väljaveetavate piimasaaduste juures tarvitatav ärimärk.

IX. Lõppmäärused.

§ 48. Põllumajanduse osakonnal on õigus anda käesoleva määruse teostamiseks täiendavaid juhtnööre.

§ 49. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Põllutööministri määrused piimasaaduste väljaveo kontrolli teostamiseks (RT 4 — 1927 ja RT 5, 10 ja 41 — 1932).

§ 50. Käesolev määrus hakkab maksma 1. juulist 1933.

20. mail 1933. Nr. 1001-5.

Põllutööminister J. Zimmermann.

Põllumajanduse osakonna direktor R. Allmann.

---

376. 3. jaoskonna tööinspektori ringkonna kinnitusameti koosolekul 18. mail 1933 selle ringkonna kohta vastu võetud otsused.

I.

Lihttöölise keskmise päevapalga kindlaksmääramine Tööliste õnnetusjuhtumiste korral kindlustamise seaduse §§ 405 ja 558 ja Kinnitusameti seaduse § 13 2. jao p. 3 põhjal.

Kinnitusamet, lihttöölise keskmise päevapalga kindlaksmääramise asja läbi vaadates, otsustas: lihttöölise keskmiseks päevapalgaks määrata ühe aasta peale, 1. maist 1933 järgmised määrad:

Täiskasvanutele (17 a. ja vanemad) meestöölistele 2 kr. 10 s., naistöölistele 1 kr. 80 s.; alaealistele (16 a. kuni 17 a.) meestöölistele 1 kr. 56 s., naistöölistele 1 kr. 35 s.; (15 a. kuni 16 a.) meestöölistele 1 kr. 29 s., naistöölistele 1 kr. 11 s.; lapseealistele (14 a. kuni 15 a.) meestöölistele 1 kr. 8 s., naistöölistele 90 senti.

II.

Haigemajas arstimise eest tasunormi kindlaksmääramine Tööliste haiguse vastu kindlustamise seaduse § 306, Tööliste õnnetusjuhtumiste korral kindlustamise seaduse § 395 ja Kinnitusameti seaduse § 13 I jao p. 7 ning 2. jao p. 1 põhjal.

Kinnitusamet, haigemajas arstimise eest tasunormi kindlaksmääramise asja läbi vaadates, otsustas: tööliste haigemajas arstimise ja ülalpidamise eest tasunorm öö-päeva kohta III klassis ühe aasta peale määrata 1. maist 1933 — 2 kr. 50 senti.

Märkus 1. Lõikused, sidematerjalid, rohud ja muud arstimisvahendid arvatakse haigemajade poolt kinnitatud takside järgi nende tegeliku väärtuse järgi.

Märkus 2. Kui haige end ravitseb erahaigemajas, arvatakse arstimise- ja ülalpidamisekulud ning märkuses 1 tähendatud tasud RT 40 — 1931 avaldatud Tartu ülikooli asutuste ja kliinikute maksude normide järgi.

Kinnitusameti juhataja Narva 2. jaoskonna
rahukohtunik K. Kallismaa.

3. jaoskonna abitööinspektor O. Vahtra.

---

377. Tartu linna elektrijaama elektrivoolu müügitariifid.

Kinnitatud Tartu linnavolikogult 24. aprillil 1933.

A. Valgustustariif.

Valgustustariif nr. 1.

Elukortereis tarvitatud elektrivoolu eest maksavad voolutarvitajad vastavalt nende korteri põrandapindala suurusele järgnevas tabelis näidatud kilovatt-tundide ulatuses 24 senti kilovatt-tunnilt.

Elektrivoolu eest, mis tarvitatud üle tabelis ette nähtud voolunormi kuni selle kolmekordse hulgani, maksavad tarvitajad 12 senti kilovatt-tunnilt.

Elektrivoolu eest, mis tarvitatud üle kolmekordse tabelis ette nähtud voolunormi, maksavad tarvitajad 7,5 senti kilovatt-tunnilt.

Korteri põranda-pindala m²	Jaan. kwt.	Veebr. kwt.	Märts kwt.	Apr. kwt.	Mai kwt.	Juuni kwt.	Juuli kwt.	Aug. kwt.	Sept. kwt.	Okt. kwt.	Now. kwt.	Dets. kwt.	Üks aast. kwt.
0— 20	5	4	3	2	1	—	—	1	2	3	4	5	30
21— 30	7	5	3	2	1	1	1	2	3	5	7	8	45
31— 40	9	7	4	3	2	1	1	2	4	7	9	11	60
41— 60	12	9	6	4	2	2	2	3	6	9	12	14	81
61— 80	18	15	9	5	3	2	2	4	9	15	19	21	122
81—100	22	16	10	8	5	4	4	5	10	17	24	27	152
101—120	26	20	16	10	6	4	4	6	12	18	26	32	180
121—140	30	22	17	10	7	5	5	7	13	22	29	36	203
141—160	32	25	20	12	8	5	5	8	14	25	32	38	224
161—180	35	27	22	13	8	6	6	8	16	27	35	40	243
181—200	37	31	24	14	9	6	6	9	17	29	38	43	263
201—240	42	36	28	18	10	7	7	10	19	35	42	48	302
241—280	48	42	32	22	11	8	8	11	20	39	48	53	342
281—320	53	47	36	26	12	9	9	12	23	44	53	58	382
Iga järgneva 50 m² või selle osa eest . . .	7	6	5	3	2	1	1	2	3	5	7	8	50

Märkus 1. Elukorteri põrandapindala arvutamisel võetakse arvesse elutoad, eestoad, koridorid, köögid, vannitoad, sahvrid ja teised kõrvalruumid, kuid ei võeta arvesse keldreid, puukuure, pööninguid ega külmi verandasid.

Märkus 2. Tabelis näidatud kilovatt-tundide normile vastav voolutarvitus tehakse kindlaks mõõtja seisuvõtmis-perioodil, kusjuures elektrijaama juhatusel on õigus ühendada mitmeid seisuvõtmis-perioode.

Valgustustariif nr. 2.

Elektrivoolu eest, mis tarvitatud valgustuse otstarbeks hariliku (ühetariifilise) voolumõõtja läbi kohtades ja otstarbeiks, mis ei ole ette nähtud valgustustariifis nr. 1, maksavad tarvitajad kilovatt-tunni eest 24 senti.

Valgustustariif nr. 3.

Voolutarvitajad, kes on õigustatud voolu tarvitama valgustustariifi nr. 2 järgi ja kelle arvatav aastatarvitus on üle 1200 kwt, võivad omal kulul üles seada kahetariifi-voolumõõtja, kusjuures neil tuleb maksta voolu eest, mis tarvitatud kella 7—23, valgustustariifi nr. 2 järgi, ja voolu eest, mis tarvitatud kella 23—7 (öösi) — 12 senti kilovatt-tund.

Juhul, kui abonendi aastane voolutarvitus tariif-voolumõõtja läbi on alla 1200 kwt, maksab ta kogu tariif-voolumõõtja läbi tarvitatud voolu eest valgustustariifi nr. 2 järgi.

Valgustustariif nr. 4.

Voolutarvitajad, kes on õigustatud voolu tarvitama valgustustariifi nr. 2 järgi ja kelle arvatav aastatarvitus on üle 12000 kwt, võivad omal kulul üles seada kolmetariifi-voolumõõtja, kusjuures neil tuleb maksta iga kilovatt-tunni eest, mis tarvitatud:

1. II — 30. IV	kella	8—17		
1. V — 31. VII	„	7—20		
1. VIII — 30. IX	„	7—18		
1. X — 31. X	„	7—16	16 senti kwt.	
1. XI — 30. XI	„	9—15		
1. XII — 31. XII	„	10—15		
1. I — 31. I	„	9—15		

Iga kilovatt-tunni eest, mis tarvitatud:

1. II — 30. IV	kella	7— 8	ja 17—23	
1. V — 31. VII	„	—	20—23	
1. VIII — 30. IX	„	—	18—23	
1. X — 31. X	„	—	16—23	24 senti kwt ja
1. XI — 30. XI	„	7— 9	ja 15—23	
1. XII — 31. XII	„	7—10	„ 15—23	
1. I — 31. I	„	7— 9	„ 15—23	

iga kilovatt-tunni eest, mis tarvitatud:

1. I — 31. XII kella 23—7 (öösi) 12 senti kwt.

Juhul, kui kolmetariifi-voolumõõtja läbi voolu tarvitava abonendi aastane voolutarvitus on alla 12000 kwt, kuid üle 1200 kwt, maksab ta tarvitatud voolu eest valgustustariifi nr. 3 järgi ja valgustustariifi nr. 2 järgi, kui tarvitus on alla 1200 kwt aastas.

Valgustustariifi nr. 4 (kolmetariifi-voolumõõtja) järgi voolu tarvitavad ülikool, ülikooliasutised ja „Vanemuise“ teater maksavad tarvitatud voolu eest erandina:

1) tariifis näidatud 16 sendi asemel 12 senti kwt ja
2) „ „ 12 „ „ 7,5 „ „

kusjuures tariifis näidatud 12000 kwt kitsendus ei ole nende kohta maksev.

Märkus. Lahkarvamised, mis võivad tekkida voolutarvituse paigutamise küsimuses valgustustariifi nr. 1 või nr. 2 alla, otsustab elektrijaama juhatus.

Valgustustariif nr. 5.

Kinode umformereis tarvitatud elektrivoolu hind on 21 senti kilovatt-tund.

Valgustustariif nr. 6 (paušaalne).

Tarvitajad, kellel on lubatud elektrivoolu tarvitada voolumõõtjata, maksavad 1 vati eest kuus järgmiselt:

jaanuar, november, detsember . . . . . 7,8 senti,
veebruar, märts, aprill, august, september, oktoober . 4,55 „
mai, juuni, juuli . . . . . 2,05 „

B. Tööstustariif.

Tööstustariif nr. 1.

Kui tarvitaja voolutarvitus on 1 kuu jooskul
- 1—1000 kwt à 16 senti,
- 1001—2000 „ „ 15 „
- 2001 ja enam „ „ 14 „

Tööstustariif nr. 2.

Tarvitajad, kes omal kulul tariif-voolumõõtja üles seavad, maksavad elektrivoolu eest, mis tarvitatud:

1. III—30. IX kella 7—23,
1. X —29. II „ 7—16, kui

nende kogu voolutarvitus tariif-voolumõõtjate läbi

on ühe kuu jooksul
- 3001— 4000 kwt à . . . 13 senti,
- 4001— 5000 „ „ . . . 12 „
- 5001— 6000 „ „ . . . 11 „
- 6001— 8000 „ „ . . . 10,5 „
- 8001—10000 „ „ . . . 10 „
- 10001—12500 „ „ . . . 9,5 „
- 12501—15000 „ „ . . . 9 „
- 15001—17500 „ „ . . . 8,5 „
- 17501 ja enam „ „ . . . 8 „

Elektrivoolu eest, mis on tarvitatud:

1. X—29. II kella 16—23,

maksavad tarvitajad tööstustariifi nr. 1 järgi, kusjuures hinna määramisel aluseks võetakse kogu tariif-voolumõõtja läbi tarvitatud voolu hulk.

Elektrivoolu eest, mis on tarvitatud:

1. I—31. XII kella 23—7 (öösi)

maksavad tarvitajad 7,5 senti kilovatt-tund.

Märkus 1. Juhul, kui abonendi kogu voolutarvitus tariif-voolumõõtja läbi on alla 3000 kwt kuus, määratakse päeval tarvitatud voolu hind koos hommikuse ja õhtuse tarvitusega tööstustariifi nr. 1 järgi, kusjuures hinna määramisel aluseks võetakse kogu tariif-voolumõõtja läbi tarvitatud voolu hulk.

Märkus 2. Juhul, kui abonent tarvitab voolu kahetariifi-voolumõõtja läbi, arvestatakse tema öine tarvitus üldises korras tööstustariifi nr. 2 järgi, kuna teistel kellaaegadel tarvitatud voolu hind arvatakse tööstustariifi nr. 1 järgi, võttes hinna määramisel aluseks kogu tariif-voolumõõtja läbi tarvitatud voolu hulk.

Tööstustariif nr. 3 (veskite eritariif).

Elektrivoolu eest, mis tariifmõõtja läbi tarvitatud jahuveskites:

1. II —30. X kella 7—23,
1. XI —31. I „ 7—16 ja 20—23,

maksavad tarvitajad 11 senti kilovatt-tund.

Voolu eest, mis on veskites tarvitatud:

1. XI — 31. I kella 16—20,

maksavad tarvitajad tööstustariifi nr. 1 järgi, kusjuures hinna määramisel aluseks võetakse kogu tariif-voolumõõtja läbi tarvitatud voolu hulk.

Voolu eest, mis on veskites tarvitatud:

1. I — 31. XII kella 23—7 (öösi),

maksavad tarvitajad 7,5 senti kilovatt-tund.

Märkus. Tarvitajatega, kes elektrienergiat suuremal hulgal tööstuse otstarbeks tarvitavad, kuid mitte vähem kui 100000 kwt aastas, võib linnavalitsus sõlmida elektrienergia müügihinna kohta erilepinguid.

C. Majapidamistariif.

Elektrivoolu tarvitajaile, kes ei ole õigustatud voolu tarvitama valgustustariifi nr. 1 järgi, antakse elektrivoolu majapidamise otstarbeiks, nagu: triikimiseks, keetmiseks, kütteks j.n.e., erivoolumõõtja läbi hinnaga 12 senti kilovatttund.

Käesolevad tariifid hakkavad maksma 1. juunist 1933. Samast ajast kaotavad maksvuse tariifid, mis vastu võetud linnavolikogult 30. märtsil 1931 ja avaldatud RT 54 — 1931 art. 432 all.

Tartus, 19. mail 1933. Nr. 2948.

Linnapea K. Luik.

Linnasekretär A. Mägi.

Harju maavolikogult 28. aprillil 1933 vastu võetud

378. Sundmäärus Rannamõisa suvituspaiga heakorra ja mere-rannas suplemise kohta.

Alus: Suvitus- ja ravitsuskohtade seaduse § 13 (RT 109/110 — 1925) ja Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15 (RT 2 — 1928).

§ 1. Käesoleva sundmääruse alla kuulub Rannamõisa suvituspaik ja mererand Harjumaal selles osas, mis on Vabariigi Valitsuse otsusega 19. jaanuarist 1927 võetud tervishoiu kaitse alla ja mille piiride kirjeldus on avaldatud RT 11 — 1927.

§ 2. Rannamõisa suvituspaigas väljaspool eluruume ja nende juurde kuuluvaid aedu on keelatud:

1) puude, põõsaste, lillede ja okste murdmine või rikkumine, puudele ronimine ja aja jooksul 15. aprillist kuni 15. septembrini jahipidamine;

2) igasuguste jätete, nagu paberitükkide, toidujäänuste, karpide j.n.e. mahaviskamine. Need tulevad panna selleks ülesseatud korvidesse või kastidesse, kui aga viimased puuduvad, siis võtta tervishoiu kaitse alla kuuluvast piirkonnast lahkudes enesega kaasa;

3) liikumine, lamamine ja istumine kõrgel kaldal lähemal kui 3 meetrit kalda servast;

4) igasuguste ajutiste väliseinelaudade korraldamine kohtades, mis ei ole selleks tunnistatud sündsateks suvituspaiga heakorra komisjoni või viimase ülesandeid täitva eraorganisatsiooni poolt või määratud maavalitsuse poolt. Väliseinelaudade korraldamiseks sündsaks tunnistatud kohad eelnimetatud komisjon või organisatsioon teeb teatavaks maavalitsusele, kohalikule politsei konstaablile ja vastavaile maaomanikele iga aasta kõige hiljem 1. maiks. Kui seda tehtud ei ole, määrab kohad maavalitsus;

5) rahurikkumine lärmitsemisega, paugutamisega, kivide loopimisega ja muu ulakliku tegevusega;

6) joobnud olekus suvituskoha piirkonnas viibimine;

7) loomade karjatamine avalikkudel platsidel, puiestikkudes ja tänavail.

§ 3. Suvituspaiga heakorra komisjonil või selle aset täitval eraorganisatsioonil on õigus keelata vastavate kuulutusetahvlite ja hoiatusmärkide ülespanemisega:

1) autodega mereranda sõitmine kõrvalteede ja -tänavate kaudu, autodel rannale lähenemine teatud kauguseni ja ranna piirkonnas sõitmine;

2) hobuste, koerte ja muude loomade ujutamine kohtades, mida kasutatakse suplemiseks;

3) supelriietuseta (alasti) viibimine ja suplemine mõnedes rannapiirkondades;

4) meestele ja naistele eraldi supelraioonide määramise korral — suplemine ja viibimine mittevastavas raioonis.

§ 4. Supelmajade läheduses peavad supelmajade omanike korraldusel üles seatud olema hoiatusmärgid suplemiseks kardetavatele kohtadele ja supelmajas peavad olema käepärast päästerõngad.

§ 5. Selle sundmääruse vastu eksijad langevad karistuse alla RNS § 29 põhjal.

§ 6. Käesolev sundmäärus hakkab maksma kahe nädala möödumisel pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Maavalitsuse esimees P. Männik.

Sekretär S. Leidtorp.

Harju maavolikogult 26. oktoobril 1932 vastu võetud ja 28. aprillil 1933 täiendatud

379. Sundmäärus ehituste kohta Harjumaa suvituspaikades.

Alus: Suvitus- ja ravitsuskohtade seaduse § 13 (RT 109/110 — 1925) ja Ehitusseaduse § 213 (VSK XII k. 1. j.).

I. Üldised eeskirjad.

§ 1. Suvituspaiga piirides on keelatud asutada mürarikkaid, tuleohtlikke ning õhkurikkuvat suitsu või haisu ajavaid tööstusi ja tehaseid.

§ 2. Suvituspaiga piirides sünnib ainult vastaval loal:

a) maa-alade tükeldamine ja uute tänavate rajamine;
b) uute ehituste püstitamine (hooned ühes kõikide kõrvalehitustega);
c) ümberehituste teostamine;
d) juurde- või pealeehituste teostamine;
e) kapitaalparanduste teostamine;
f) fassaadide krohvimine, vooderdamine ja värvimine;
g) reklaamsiltide ja pealkirjade väljapanemine;
h) eesaedade kujundamine;
i) piirete (plankude) ehitamine;
j) tänavate ja avalikkude platside lahtikaevamine;
k) ehituste lammutamine;
l) veekaevude, sõnniku-, raiskvee- ja virtsaaukude ning pühkmekastide tegemine.

§ 3. Ehituseluba ei vaja: mittekandvate seinte valmistamine ning kõrvaldamine ja väikesemate paranduste tegemine, mis hoonet oluliselt ei muuda, nagu katuse parandamine, seinte voodrilaudade parandamine, akende klaasitamine, põrandate, uste ja akende raamide uuendamine, korstnate uuendamine, sisemiste seinte krohvimine j.m.s.

§ 4. Ehitusekavandi kinnitamiseks ja ehituseloa saamiseks peab ehitaja isik suvituspaiga heakorra eest hoolitsemise seltsi juhatuse poole pöörama sellekohase kirjaliku sooviavaldusega iga ehitusekrundi jaoks eraldi, millele olgu lisatud juurde tarvilikud ehitusedokumendid (vrdl. §§ 9, 10, 11, 12). Suvituspaiga heakorra eest hoolitsemise seltsi juhatus esitab ehitusekavandid oma heaksarvamisega maavalitsusele ehituseloa saamiseks ja kavandite kinnitamiseks § 2 p.p. a, b, c, d, e tähendatud tööde suhtes. P.p. f, g, h, i, j, k, l tähendatud tööde kohta annab loa kohaliku heakorra eest hoolitsemise seltsi juhatus.

Tehniliste küsimuste otsustamisel võtab heakorra eest hoolitsemise seltsi juhatuse koosolekutest osa kutseõiguslik arhitekt või insener suvituspaiga heakorra eest hoolitsemise seltsi juhatuse kutsel.

§ 5. Enne ehituseloa saamist ei tohi ehitusega algust teha.

§ 6. Kõrvalkaldumised kinnitatud ehitusekavandist võivad sündida § 2 p.p. a—e suhtes maavalitsuse loaga ja § 2 p.p. f—e suhtes suvituspaiga heakorra eest hoolitsemise seltsi juhatuse loaga.

§ 7. Ehitaja, kes ehitust on alustanud ehituseloata või kinnitamata kavandita, on kohustatud ehitused kõrvaldama.

§ 8. Käesolevate sundmääruste rikkujad võetakse vastutusele seaduses ette nähtud korras (RNS §§ 29 ja 65).

II. Ehituseks loa andmise ja ehituste püstitamise järelevalve teostamise kord.

§ 9. Uute ehituste, ümberehituste, juurde- ja pealeehituste (§ 2 p.p. b, c, d) teostamise loa saamiseks esitatakse ühes § 4 nimetatud sooviavaldusega (milles peab olema märgitud ehitaja isiku täielik nimi ja elukoht) kolmes eksemplaris asetusplaan ja ehitusekavand.

Erijuhul võib nõuda statistilist arvestust ja seletuskirja.

§ 10. Asetusplaanist peab selguma:

a) ehitusekrundi politsei number, kinnistu number ja tänava nimetus;

b) kogu krundi piirid, krundil asuvate ja kavatsetavate hoonete mõõdud;

c) kindlaks määratud tänava piirjoon (ehitusejoon);

d) ilmakaarte suunad.

Asetusplaan tuleb joonestada mõõdus vähemalt 1 : 1000 (1 sm = 10 m) ja varustada skaalaga.

§ 11. Ehitusekavand sisaldagu:

keldri- ja kõikide kordade põhiplaanid, tarvilikud lõiked läbi treppide ja mustusekaevude, kõik fassaadid puhtalt, selgelt ja kindlas joonistusaines ning täpses mõõdus väljajoonistatult. Ehitusematerjalid tähendatagu joonistele vesivärvidega või kriipsutatagu vastavalt Teedeministri poolt 30. jaanuaril 1930 kinnitatud Ehitusosade ja materjalide kriipsutamise ja värvimise tabelile.

Nimetatud tabelis mitte ettetoodud materjalide ja konstruktsioonide ülestähendamine sünnib värvidega või kriipsutustega, milliste seletus joonise äärele tehakse. Fassaadide koloreerimine värvidega ei ole lubatav. Kavandile tuleb tähendada katuse materjal.

Ehitusekavand joonestatagu mõõdus vähemalt 1 : 100 ja varustatagu skaalaga. Kavandis olgu ruumide otstarb ja nende mõõdud äratuntavad. Kuivade klosettide mustusekaevude joonised joonestatagu mõõdus 1 : 50.

§ 12. Seletuskiri peab kavatsetavat ehitust kirjeldama tema otstarbe, materjalide ja konstruktsiooni seisukohalt; peab märkima vee juurde- ja ärajuhtimise viisi ning klosettide liigi ja ventilatsiooni.

§ 13. Kõik ehitusedokumendid olgu sääraselt märgitud, et nende kuuluvus sooviavalduse juurde oleks selge. Nad olgu varustatud ehitaja isiku kui ka kavandi kokkuseadja kutseõigusliku arhitekti või ehituseinseneri allkirjadega. Kõik kirjutused ja joonised tuleb teha vastupidavale paberile ja neid ei tohi rullida. Jooniste kaust olgu 20 × 32 sm.

§ 14. Ehituseloa andmisel võib loaandja § 2 p.p. a ja e—l tähendatud tööde kohta tarbekorral nõuda kavandi esitajalt:

a) maa-ala plaan, kuhu joonestatud kavatsetavad tänavad, platsid ja krundid ühes kavatsetavate hoonete asetusega ning tänavate põik- ja tarvilisel korral pikkprofiili joonistega;

e) kapitaalsete paranduste korral tööde ja materjalide kirjeldus. Tarbekorral selgitavad joonised ja arvestused;

f) fassaadide krohvimise ja vooderdamise korral — fassaadi joonis; värvimise korral — värvitoonide proovid;

g) reklaamisiltide ja pealkirjade väljapanemise korral — ehitustel (hooned, piirded j.m.s.) vaatevisandid,k uhu on joonestatud kavatsetud reklaamisildid;

h) eesaedade kujundamise korral — krundi asetusplaan, kuhu joonestatud eesaia asukoht ja tänavapoolsed vaatevisandid;

i) piirete ehitamise korral nende joonised ja asetusplaan;

l) sõnniku- ning virtsaaukude ja pühkmekastide tegemisel — nende asukoht asetusplaanil ja kirjeldus;

j, k) tänavate ja platside lahtikaevamise ja ehituste lammutamise korral — töö kirjeldus ühes põhjuste äratähendamisega.

Punktides a ja h tähendatud joonised peavad olema koostatud kutseõigusliku arhitekti või ehituseinseneri poolt. Nõutavad joonised, arvestused ja seletuskirjad esitatagu p. a juures kolmes eksemplaris, p. h juures kahes eksemplaris.

§ 15. Ehituseluba antakse välja kaheaastase maksvusega. Kui selle aja jooksul ehitusega pole algust tehtud, peab ehituseluba sellekohase kirjaliku sooviavaldusega uuendatama. Samuti tuleb ehituseluba uuendada, kui ehitus on seisnud pooleli üle kahe aasta.

§ 16. Ehituse korrapärasuse järelevalveks peab ehitaja isik suvituspaiga heakorra eest hoolitsemise seltsi juhatusele järgmistest tähtpäevadest teatama:

1) kui vundamendi kaevikud valmis;

2) kui ehitus toorelt valmis, s.o. kui valmis kõik seinad, trepid, väljakäigukohad, laed, põrandad ja katus;

3) kui ehitus täiesti valmis;

4) kui ehitust, mis üle kahe aasta pooleli seisnud, edasi ehitama hakatakse.

Teadaanded peavad olema kirjalikud. Ehituse järelevaatust toimetatakse projekti koostaja kutseõigusliku arhitekti või ehituseinseneri poolt ehitaja kulul kinnitatud ehitusekavandi ja muude dokumentide põhjal kokkulepitud ajal (päev ja tund), mil olgu kohal ka ehituste teostaja. Pärast järelevaatust antakse ehituse teostajale ja maavalitsusele ehituse korrapärasuse ja kinnitatud kavandile vastavuse korral sellekohane allkiri, mis õigustab ehitust jatkama või hoonesse elama asuma.

III. Määrused hoonete asendi kohta.

§ 17. Kruntide maa-alast tohib ehituste alla võtta, kaasa arvatud kõik eluhooned, kuurid, tallid, aedmajad j.n.e., kuni 1500-ruutmeetrilistel kruntidel kuni 25% ja suurematel kruntidel kuni 20% üldisest krundi pinnast.

§ 18. Tänavaäärseid hooneid tuleb asetada ehitusejoonele, kinnitatud suvituspaiga ehituseplaani kohaselt. Kui ehituseplaanil ei ole ette nähtud ehitusejoont, püstitatagu ehitus vähemalt 8 m tänava piirist.

Aedmajasid (lehtlaid) võib ehitada ka otse naabri piirile ilma tulemüürita.

§ 19. Tallide, looma- ja sealautade, pesuköökide ja igasugu kõrvalhoonete ehitamine tänava või avaliku platsi piirjoonele on keelatud. Erandid on lubatud, kui kõrvalhooned moodustavad ühes eluhoonetega ühise kooskõlastatud grupi. Sõnniku- ja raiskveeaugud peavad olema ehitatud vähemalt 6,50 m naabri piirist.

§ 20. Naabri piirist peavad hooned vähemalt 6,50 m eemal olema, välja arvatud lehtlad (§ 18).

Kahe krundiomaniku omavahelisel kokkuleppel, mis esitatakse kirjalikult, on lubatud ehitada kaksikelumajasid ühise tulemüüriga piiril, millised püstitatakse korraga kooskõlastatud projekti järgi. Kui naabrite vahelist kokkulepet ei saavutata, siis on keelatud püstitada hooneid tulemüüriga piirile.

§ 21. Nelinurgas 25,5 × 25,5 m on lubatud puuhooneid ehitada teineteisest ükskõik mis kauguses. Satub puuhoonete grupist mõni hoone kas täieliselt või osaliselt ülal märgitud nelinurga piirjoonest välja, siis peavad hooned teineteisest 13,0 m eemal olema.

Valguse juurdepääsu kindlustamiseks eluruumidesse peavad nii puukui ka kivihoonete juures naabrihooned eluruumide suhtes nii asetatud olema, et eluruumide aknad saavad päevavalgust 30° all.

§ 22. Segaehitused käsitatakse käesolevas sundmääruses puuhoonetena.

IV. Määrused eluhoonete ehitamise kohta.

§ 23. Suvituspaikades on lubatud ehitusteks tarvitada kõiki materjale ja konstruktsioone, mis meie kliimas tarvitusel.

Mansardkatuseid on keelatud katta katusepapiga.

§ 24. Puuhoonete üldine kõrgus on lubatav kuni 8,50 m, mõõtes kõige madalamast maapinna kõrguspunktist ülemise elukorra lae aluspinnani.

Puumaja ülemisest iseseisvast korterist, mille põrandapind enam kui 70 m² (omaette köögiga), peab väljapääs kindlustatud olema kahele teineteisest lahus olevale trepikojale; üldiselt on lubatud ehitada kahekordseid elumaju. Kahekordsetes kivimajades katusekorda võib kasutada eluruumiks.

Ülemisele korrale ei ole lubatud ehitada lahtist treppi väljaspoolt maja külge.

§ 25. Kõik ruumid, mis kestvaks inimeste seesviibimiseks määratud, peavad niiskuse ja ilmade mõju vastu küllaldaselt kaitstud olema, nende põrandapind ei tohi allpool maapinda asuda.

Ruumide minimaalne kõrgus on 2,50 m täiskordades ja 2,20 m katusekordades.

§ 26. Igal korteril peab olema eeskoda. Eeskoda olgu soojendatav vähemalt kahe sooja naabriruumi seinte kaudu ja välississekäigust tuulekojaga või trepikojaga eraldatud. Ei ole lubatav välississekäik ainult köögi kaudu.

Majades, mis ainult suviseks elamiseks määratud, võib tuulekoda, samuti ka eeskoja soojendamise võimalus ära jääda.

§ 27. Iga kahe iseseisva korteri kohta tuleb asutada vähemalt üks vee- või õhuklosett, millele juurdepääs on keelatud otse köögist või eluruumidest. Õhuklosett peab asuma välisseina ääres ja peab olema välisvalgusega ja hea ventilatsiooniga (ventilatsioonilõõr soojas korstnas vähemalt 13 × 13 sm). Kloseti minimaalsed mõõdud 0,75 × 1,10 m.

§ 28. Klosettide kaevud peavad vastama kõigile tervishoiu- ja ehitusenõuetele. Betoon-klosetikaevud olgu massiivselt kaetud; puukaevud olgu kaetud tiheda plankudest, vähemalt 7,5 sm paksu laega. Kattes olgu puhastamise auk, vähemalt 0,60 m igatpidi lai või ümarik 0,60 m läbimõõduga, mis kinni kaetud tiheda kahekordse luugiga. See osa kaevikust peab olema väljaspool maja alusmüüri. Kaevu põhi ja seinad tulevad väljaspoolt isoleerida 20 sm paksuse savikihiga või muu isoleerainega; kaevu põhjale peab andma kallaku puhastusaugu poole.

Hoones asuva õhukloseti mustuskaevust peab viima õhutoru pliidilõõri kõrval olevasse ventilatsioonilõõri.

§ 29. Ülemise korra iseseisva korteri peatrepp tuleb ehitada vähemalt 1,10 m lai, tõusuga mitte järsum kui 19 sm (astme kõrgus) ja astme alammäärase sügavusega 23 sm. Sisemised ja kõrvalised trepid võivad olla kitsamad, kuid mitte alla 0,70 m laiad. Vaba kõrgus iga astme esikandi kohal peab olema vähemalt 1,90 m. Kõik trepid peavad olema varustatud käsipuudega ja küllalt tiheda võrestikuga. Kahe seina vaheline trepp olgu varustatud vähemalt ühest küljest käsipuuga.

Podestid ei tohi olla kitsamad trepi käigust. Pöörastmed peavad kitsast otsast olema vähemalt 8 sm laiad, käimise joonel sama laiad, kui otse viivad astmed.

§ 30. Korstnaid peab ehitama kas kiviseintesse või omaette alusmüüridele. Vabalt seisvad korstnad peavad tõusma püstloodis.

Kaks või enam iseseisvat korstnat, kui nad on ühe ja sama kallaku all, mis mitte vähem ei ole kui 60°, võib ühendada üheks korstnaks, nii et nad toetuvad üksteisele. Kiviseintes olevaid suitsulõõre võib tarbekorral vedada, kusjuures eemaldumine püstloodist võib ulatuda kõige rohkem kuni 30°.

Korstnaotsad ulatugu üle katuseharja vähemalt 0,30 m sel korral kui katus on tulekindlast materjalist ja 0,70 m kui katus on tuldvõtvast materjalist.

Korstnate seinte paksus ei tohi olla alla ½ telliskivi (13 sm). Korstnad, ahjud, pliidid ja soojad seinad peavad olema puuseintest ½ telliskivi (13 sm) eemal, mõõtes nende väliskandist.

Korstna lõõri avaus peab olema igapidi vähemalt ½ telliskivi (13 sm). Iga korstna jalal ja iga lõõri jaoks olgu uks korstna puhastamiseks; katusealuses ruumis, kus korstnad peavad olema väljaspoolt krohvitud, on puhastuseaugud keelatud. Korstnalõõrid peavad olema seestpoolt kas siledalt krohvitud või muul viisil siledaks tehtud.

§ 31. Suitsu vedamiseks võib tarvitada metallist ja telliskividest torusid. Metallist torud suitsu vedamiseks on lubatud ainult ruumides, kus nende järele alati võib valvata. Nad olgu vähemalt 30 sm puuosadest eemal või kui nad on isoleeritud tulekindla materjaliga, siis vähemalt 13 sm, ja olgu kahekordsete seintega, mille vaheruum on vähemalt 2,5 sm lai; ühekordsete seintega torud peavad olema tulekindla kattega. Veetavad telliskivitorud peavad asuma veetavate suitsulõõride nurkraudadel, kusjuures pikkuse ülemmääraks telliskivitoru juures on 2 m, metalltorude juures 4 m.

Tähendatud torude sisemine pind olgu puuosadest vähemalt 1 telliskivi (0,27 m) eemal.

Ahjud võivad tõusta kuni 40 sm allpool puulage.

Raud- ja malmahjud peavad olema eemal vähemalt 0,30 m seintest ja vähemalt 0,50 m puulagedest.

§ 32. Küttekoha põrandapind peab olema eemal toa põrandast vähemalt 0,30 m.

§ 33. Kõik ehitused tulevad püstitada ja hoida väärilises välimuses. Nad ei tohi vormilt, värvilt ega asendilt ümbrust inestada. Hooned moodustagu kokkukõlastatud gruppe.

V. Määrused kõrvaliste hoonete kohta.

§ 34. Igal eluhoonega ehistatud krundil, seni kui suvituspaigas puudub üldine veevärk, peab olema veekaev, võimalikult lahtisel platsil ja vähemalt 6,50 m kauguses klosettide kaevudest, tallidest, virtsa- ja raiskveeaukudest ja teistest sarnastest mustuse kogumispaikadest. Lahtise veekaevu seinad peavad ulatuma üle maapinna vähemalt 0,50 m.

Naabriga kokkuleppel, mida peab esitama kirjalikult, võib asutada ühise veekaevu ühisel piiril.

§ 35. Tallide ja lautade põrandad ning sõnnikuruumide seinad ja põrandad ehitatagu kindlast materjalist; põrandatele tuleb anda kallak vedela mustuse ärajuhtimise rennide poole. Üldse peab neid sarnaselt ehitama, et ära hoitud oleks hoonete aluse ja läheduse maa läbiimbumine kahjulikkude

bakteeriate siginemist soodustavate või mürgiste ainetega (isolatsioon saviga, vrdl. § 29).

§ 36. Raiskvee- ja virtsaaukude põhjad ja seinad peavad olema kindlast, niiskust mitte läbilaskvast materjalist ning peavad olema varustatud kindlate kaantega. Virtsaaugud tallide juures olgu ühendatud viimastega kindlate torude läbi.

Prügikastid ei tohi olla mahutuselt suuremad kui 1,0 m³.

Naabriga kokkuleppel, mis peab olema kirjalik, võib asutada ühiseid mustuseaukusid ühisele piirile (vt. § 35).

VI. Määrused plankude ja aedade kohta.

§ 37. Tänavaäärsete aedade kinnise osa kõrgus ei tohi olla suurem kui 0,60 m maapinnast. Üldine aia kõrgus ei tohi olla üle 1,80 m.

Kruntide vahelise piiriaia kõrgus ei tohi olla üle 1,80 m; aed võib olla lahtine või kinnine kogu oma kõrguses.

VII. Sundmääruse maksmahakkamine.

§ 38. Käesolev sundmäärus hakkab maksma kahe nädala möödumisel pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Maavalitsuse esimees P. Männik.

Sekretär S. Leidtorp.

---

380. Sundmäärus ehituste kohta Läänemaa alevikkudes.

Lääne maavolikogult vastu võetud 30. augustil 1932 prtk. nr. 2 p. 24.

Alus: Ehitusseaduse § 213 (VSK XII k. 1. j.) ning kohaliku omavalitsuse korralduse määruse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917, art. 953).

I. Üldised eeskirjad.

§ 1. Käesoleva määruse alla kuuluvad kõik ehitised Keina, Lihula, Märjamaa, Linnamäe, Silla, Velise alevikkude, Risti, Ellamaa, Palivere ja Taebla raudteejaamade ehitusekruntide piirkondades — välja arvatud eelnimetatud alevikkude ja ehitusekruntide piirkonnas asuvate talumajapidamiste ehitused.

§ 2. Uute tänavate rajamine, kruntide tükeldamine, ehitiste püstitamine, kapitaal-ümberehituste ning juurde- või pealisehitiste teostamine, veekaevude, raiskvee virtsaaukude ja pühkme- ning jäänustepaikade tegemine vajavad sellekohast ehituseluba.

§ 3. Ehituseluba ei vaja: mittekandvate seinte ehitamine ja kõrvaldamine, seinte krohvimine, vooderdamine ja värvimine, piiride ehitamine ning paranduste tegemine; ehitiste lammutamine.

§ 4. Ehitaja, kes ehitise alustanud ehituseloata, on kohustatud seadusevastaselt teostatud ehitisi kõrvaldama.

II. Ehituseks loa andmine ja ehitusetegevuse järelevalve kord.

§ 5. Eelmise § 2 nimetatud ehitiste teostamise loa saamiseks esitatakse vallavalitsusele:

1) sooviavaldus, milles peab olema märgitud ehitusekrundi andmestik, kavatsetava ehitusetöö liik ja ehitaja isiku täielik nimi ja elukoht;

2) ehituseskeem kahes eksemplaris, millele peavad olema märgitud kõik kavatsetavad ehitised, nende otstarve, ehitise seinte ja katuse materjal, ehitisest kuni 25 m kaugusel asuvad naabrihooned, nende materjal ja hoonete vahekaugused. Soovitav on juurde lisada ehitusekavand. Üks ehituseskeemi eksemplar saadetakse vallavalitsuse märkusega loa andmise kohta ehitajale tagasi; seda tuleb hoida ehitusepaigal kuni ehituse lõpuleviimiseni.

§ 6. Ehituseluba antakse välja vallavalitsuse poolt kaheaastase maksvusega. Kui selle aja jooksul ehitusega pole algust tehtud, peab ehituseluba sellekohase kirjaliku sooviavaldusega uuendatama.

§ 7. Ehituse korrapärasuse järelevalveks peab ehitaja isik vallavalitsusele järgmistest tähtpäevadest teatama:

1) kui ehitaja ehitust alustab (rajab);

2) kui ehitis toorelt valmis, s.o. kui valmis kõik seinad, trepid, laed, põrandad ja katus;

3) kui ehitis täiesti valmis;

4) kui ehitist, mis üle kahe aasta poolikuna seisnud, edasi ehitama hakatakse.

Teadaanded võivad olla nii kirjalikud, kui ka suusõnalised. Ehituse järelevaatus toimetatakse vallavalitsuse esindaja poolt kokkulepitud ajal, mil olgu kohal ehituse teostaja, samuti on vallavalitsusel õigus korraldada järelevaatusi oma algatusel.

III. Määrused hoonete asendi kohta.

§ 8. Ehitisi püstitatagu vähemalt 8 m klassiteede piirkonnast (Maanteede seaduse § 2, RT 48 — 1928) kui aleviku ehituseplaan seda teisiti ei määra.

§ 9. Kõik puuhooned, mis järgnevas § 11 nimetatud ei ole, peavad vähemalt 6,50 m naabri piirist eemal olema. Puust elumajade vahel olgu vähemalt 13,0 m ning seda vahet ei ole lubatud täis ehitada, erandid on lubatud tulemüüri vahele ehitamise korral.

§ 10. Sepikodasid, suitsusaunu, rehtesid ja muid kuivatusruume, saeveskisid, samuti ka puust ehitisi, milles töötatakse ümber, või hoitakse kergestisüttivaid aineid, nagu puumaterjali, linu, kanepit, tõkatit, tõrva j.m.s., püstitatagu oma krundil asuvatest hoonetest vähemalt 20,0 m ja naabripiirist vähemalt 15,0 m kaugusele.

§ 11. Aedmaju (lehtlaid) võib ehitada otse naabri piirile (tulemüürita).

Puid ja põõsaid, välja arvatud ilupuud ja põõsad, mille iseloomu kindlaks määrab kohalik vallavalitsus, ei tohi istutada lähemale kui 6,00 m I kl. tee piirkonnast, vastavalt 4,00 m II kl. tee piirkonnast ning 2,00 m III kl. tee piirkonnast (Maanteede seadus RT 48 — 1928).

IV. Määrused hoonete ehitamise kohta.

§ 12. Puuhoonete üldine pikkus ei tohi 25,5 m ületada. Sellest pikemaid puuhooneid jaotatagu tulemüüridega osadesse nii, et iga puust osa ülemääraselt on 25,5 m pikk.

§ 13. Puuhoonete üldine kõrgus on lubatav 8,5 m, mõõtes kõige madalamast maapinna kõrguspunktist ülemise korra lae aluspinnani.

§ 14. Puuhoonetel enam kui kaks elamiseks määratud korda ehitada on keelatud.

§ 15. Ülemisest iseseisvast korterist (köögiga), mille põranda pind enam kui 70 m², peab otsene väljapääs kindlustatud olema kahele teineteisest lahusolevale trepikojale.

Trepp võib puust olla, vähemalt 1 m lai, astmete kõrgus mitte enam kui 19 sm ja nende laius mitte vähem kui 23 sm.

§ 16. Korstnaid peab ehitatama kas kiviseintesse või iseseisvatele alusmüüridele. Vabaltseisvad korstnad peavad püstloodis tõusma.

Kiviseintes olevaid suitsulõõre võib tarbekorral vedada, kusjuures eemaldumine püstloodist võib ulatuda kõige rohkem kuni 30°. Korstnapead ulatugu üle katuseharja vähemalt 0,30 m. Kui katus on kaetud tuldvõtva ainega, ületagu korstnapea katuseharja 0,70 m. Korstnate seinte paksus ei tohi olla alla 13 sm. Korstnad peavad puuseintest vähemalt 13 sm eemal olema, mõõtes korstna välispinnast. Igal korstna jalal olgu iga lõõri jaoks uks korstna puhastamiseks. Puhastusaugud pööningutel on keelatud.

§ 17. Ahjud, soojad seinad ja pliidid peavad puuseintest 13 sm eemal olema, mõõtes ahju, pliidi või sooja seina välispinnast.

Küttekoha põranda pealispind peab olema puupõrandast eemal vähemalt 0,30 m. Küttekolded võivad tõusta kuni 0,40 m allpool puulage.

Raud- või malmahjud peavad puuseintest 0,30 m ja puulaest 0,50 m eemal olema.

§ 18. Veetavaid suitsulõõre võib juhtida ainult ühest ruumist teise, mitte aga selle kaudu kolmandasse. Telliskividest torud ehitatagu nurkraudadele. Nende pikkus peab olema mitte rohkem kui 2,5 m ja nad peavad puuosadest vähemalt 0,13 m eemal olema, mõõtes toru välispinnast. Metallist torud on lubatavad ainult ruumides, kus nende järele alati võib valvata. Nad olgu vähemalt 0,30 m puuosadest eemal või kui nad on isoleeritud tulekindla materjaliga, siis vähemalt 13 sm.

Nad olgu kahekordsete seintega, mille vaheruum on vähemalt 2,5 sm.

§ 19. Iga elumaja juures olgu vähemalt üks klosett. Kui kuiv klosett hoone sees asub, olgu see välisseina ääres ning varustatud välisaknaga.

V. Määrused veekaevude, klosettide, sõnniku-, raiskvee- ja virtsaaukude kohta.

§ 20. Lahtine veekaev peab olema vähemalt 10,0 m kauguses klosettide kaevudest, tallidest, virtsa- ja raiskveeaukudest, üldse kõigist mustuse kogumise paikadest. Lahtise kaevu seinad peavad ulatuma vähemalt 0,80 m üle maapinna.

§ 21. Klosettide kaevud olgu kindlast ja niiskust mitteläbilaskvast materjalist, samalaadilisest materjalist laedki. Kattes olgu puhastamiseks auk, vähemalt 0,60 m igapidi lai, või ümmargune 0,60 m läbimõõduga, mis kinni kaetud tiheda kahekordse luugiga. See osa kaevikust peab olema väljaspool maja alusmüüri. Kaevu põhi ja seinad tulevad väljaspoolt isoleerida 15 sm paksu savikihiga. Kaevu põhjale peab andma kallaku puhastusaugu poole.

Hoones asuva õhukloseti mustuse kaevust peab viima õhutoru pliidilõõri kõrval olevasse ventilatsioonilõõri.

§ 22. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele seaduses ette nähtud korras.

§ 23. Käesolev sundmäärus astub jõusse viieteistkümnendal päeval pärast kuulutamist Riigi Teatajas.

Lääne maavalitsuse abiesimees J. Nurk.

Sekretäri eest E. Soosaar.

Hind 20 senti. Riigi trükikoja trükk.